

Ministeren foreslaar	348	Stamhæste
og	760	Foderhæste.
<hr/>		
ialt	1108	Hæste.
<hr/>		
Fler­tallet foreslaar	377	Stamhæste
og	613	Foderhæste.
<hr/>		
ialt	990	Hæste.

For begge Vaabens Vedkommende har Hæ­loven saaledes 2789 Hæste.
Ministeren foreslaar 3700 —
Fler­tallet foreslaar 3096 —
Alt foruden Officershæste og Hæste til anden Ejeneste.

Den af Krigsministeren foreslaaede store For­­gølse af Hæste fremkommer dels ved Rytteriets For­­gølse, dels ved det større Antal Batterier, dels ved Forslaget om at forsøge hvert Batteris Hæste­bestand fra 63 til 79; i sidstnævnte Henseende har Fler­­tallet ikke troet at burde gaa saa vidt, men at kunne blive staaende ved et Antal af 70. Dersom det derimod maatte erkjendes, at et Antal af 79 er aldeles nødvendigt til Kanonliniens Vespending, vilde der udkræves 117 Hæste flere end af Fler­­tallet foreslaaet. Mitrailleurbatterierne har man anraget at kunne forsynes med 40 Hæste; men da Krigsministeren ifjor i Udvalget har udtalt, at han ikke antager, at der behøves nogen særlig Organisation for disse Batterier, maa Spørgs­­maalet henstaa som et foreløbigt Forslag til nær­mere Overveielse. De øvrige Ændringer ere uvæ­sentlige.

Ny §§ 123—135.

Det foreslaaede ny Udsnit om Ordningen af Landeværnet er tilbøieligt støttet til de nu gjældende Bestemmelser om Forstærkningen og antages for­­svigt ikke at behøve nogen nærmere Forklaring. Den foreslaaede Ordning vil medføre, at Born­­holms Bæbning bibeholdes, om end noget indskrænket. Derimod bortfalder den særegne Stil­­ling, som Kjøbenhavns Bæbning hidtil har ind­­taget.

Til § 132 har man foreslaaet en Ændring, der gaar ud paa at indskrænke den Krigsminis­­teren derved givne Bemyndigelse til at gjælde 1 Aar i Sighed med, hvad der var Tilfældet i 1867. Dog vil enkelte midlertidige Overgangsbestemmelser f. Ex. for Fæstningsartilleriets Vedkommende maaske blive nødvendige; saadanne maa ligesom i 1867 gives ved Lov.

Endelig har man foreslaaet at gjenoptage en Revisionsbestemmelse, der dog udsætter Revisionen i 10 Aar.

Udvalgets Mindretal (Dinesen, Gad, Ravn, Scavenius, Lermansen, Thomsen og Lvermoes) har ikke kunnet slutte sig til Fler­­tallets Forslag, hvorved der efter dets For­­mening vil skabes et Bærn, der hverken med Hensyn til Liniehærens Størrelse eller til Kamp­­dygtigheden vil give tilstrækkelig Sandsynlighed for at kunne løse de Opgaver, Forsvaret rimelig­­vis vil stille til det.

Mindretallet faar med Hensyn til Udgangs­­punkterne for sin Betragtning af den foreliggende Sag i alt Besæntligt paa samme Standpunkt som Mindretallet i Hærløvsudvalget ifjor; det ser i den i Hærløven af 1867 indeholdte Revi­­sionsbestemmelse ikke nogen Længe om saa hurtigt efter Lovens Ikrafttræden at ville omstøbe den i en anden Form, men kun om, at ville give en Leilighed til at rette saadanne Mangler, som den ved Gjennemførelsen vundne, praktiske Erfaring maatte have bragt for Dagen med Hensyn til Virkningen af Lovens Bestemmelser og Holdbar­­heden af de i den nedlagte Principer. Med Hen­­syn til de Resultater, som Erfaringen i saa Hæn­­seende har bragt, tør Mindretallet henwise til Udviklingen dette Punkt vedrørende, som findes i Mindretallets Betænkning fra ifjor.

Det maa saaledes efter Mindretallets For­­mening være Formaalet for Revisionen, at søge de i den nævnte Udvikling paa pegede Mangler afhjulpne, hvad der selvfølgelig ikke udelukker en Bestræbelse for at opnaa en hensigtsmæssigere Fordeling af og derved en Lettelse i Børnepligts­­byrden, naar dette ikke kommer i Strid med Hovedsiemeden, at styrke det ved den nuværende Hærløvs tilveiebragte Bærn saaledes, at dets en­­felte Led erholde en tilstrækkelig Uddannelse, og at der paa ethvert Sted findes det nødvendige Antal virkelig brugbare og dygtige Hørere. Kun i en Revision, der bringer vor nuhavende Hærløvs til at tilfredsstille disse Betingelser, sam­­tidigt med at den bevarer de Institutioner og Bestemmelser, som hve viist sig nyttige og frugt­­bringende, kan Mindretallet finde nogen Betryg­­gelse for en sund og kraftig Udvikling af vor Hær, ligesom det ogsaa kun deri kan se nogen Garanti for i Hærens Velvære at høste Frugt af de personlige og finansielle Offre, som det her omhandlede Formaal kræver. Ligesaa meget som Mindretallet derfor sætter Pris paa at bevare Hærens gennem den almindelige Børnepligt opnaaede folkelige Karakter, ligesaa lidt kan det velte Haanden til en Ordning, der gennem en mangelfuld Uddannelse og et i Dygtighed som i Tal svagt Befalingspersonale vil stille Landets Sønnen ligeoverfor den sørgelige Stilling, som Føllesen af, at der ved Hærens Ordning ikke er sikret et godt og fylde Udbytte af dens Kraft, nødvendigvis maa fremfalde.

Naar Mindretallet efter disse almindelige Bemærkninger skal vende sig til det foreliggende